

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobkyně **J. S.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2013, č.j. JMK 98677/2012, sp. zn. S-JMK 98677/2013 OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci a obsah správních rozhodnutí

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný částečně změnil rozhodnutí Městského úřadu Hodonín, obecný stavební úřad, (dále jen „stavební úřad“), ze dne 22.7.2013, č.j. MUHOCJ 68471/2013.Blh.DODA.Zast, sp. zn. MUHO 12379/2013 OSÚ, kterým stavební úřad podle § 66 odst. 1 písm. g) a písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastavil řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby: „Sklad zahradního nábytku, ul. Sadová 1315/9, Rohatec“ na pozemku parc. č. 1604/23 v k.ú. Rohatec, žadatelů M. S. a Mgr. J. S. Změna spočívala pouze v tom, že ve výroku uvedené ust. § 66 odst. 1 písm. g) a e) zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), bylo

nahrazeno ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ve zbytku bylo napadené usnesení stavebního úřadu potvrzeno.

[2] V napadeném rozhodnutí byl shrnut skutkový stav věci. Manželé S. podali dne 30.4.2013 u stavebního úřadu žádost o vydání dodatečného povolení stavby, kterou označili „Sklad zahradního nábytku v ul. Sadová 1315/9, Rohatec, na pozemku p.č. 1604/23 v k.ú. Rohatec“ (dále jen „předmětná stavba“). Tím bylo zahájeno správní řízení ve věci žádosti o dodatečné povolení předmětné stavby. Byla provedena kontrolní prohlídka při které manželé S. mimo jiné uvedli, že se jedná o stavbu, která byla již dříve předmětem řízení o odstranění stavby, ve kterém nebylo vedeno řízení o jejím dodatečné povolení. Vzhledem k tomuto zjištění stavební úřad výše označeným usnesením ze dne 22.7.2013 řízení o žádosti o dodatečné povolení zastavil. Proti tomuto usnesení podali manželé S. odvolání. V tomto odvolání především uvedli, že nesouhlasí s důvody stavebního úřadu vyjádřenými v napadeném usnesení, že žádost o dodatečné povolení stavby lze projednat pouze v řízení o odstranění stavby, neboť když chtěli tuto žádost v řízení o odstranění stavby podat, bylo jim sděleno, ať tak nečiní, aby zbytečně „nevyhazovali peníze“. Odvolatelé vyslovili názor, že tím jim bylo zabráněno žádost podat. Dále uvedli, že rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby a o předběžné otázce o výjimce z ust. § 25 odst. 5 vyhl.č. 501/2006 Sb. pro stavbu zahradního domku jsou nepodložená a nezákonná.

[3] Žalovaný dále především konstatoval, že bylo zjištěno, že předmětná stavba, nyní nazvaná „sklad zahradního nábytku“, je totožná se stavbou označenou jako „zahradní domek“, která byla předmětem řízení o odstranění stavby, ve kterém bylo rozhodnuto rozhodnutím č.j. MUHOCJ 62578/2012.Blh.ODSN.Rozh, sp. zn. MUHO 1057/2011 OSÚ, ze dne 12.7.2012, které nabylo právní moci dne 3.8.2012. Proti tomuto rozhodnutí manželé S. nepodali odvolání a rozhodnutím bylo nařízeno odstranění předmětné stavby.

[4] Věc bylo nutno posuzovat vzhledem k datu podání žádosti 30.4.2013 dle stavebního zákona ve znění účinném od 1.1.2013, a to § 129 odst. 2 věty třetí a čtvrté stavebního zákona. Dle dřívější i současné právní úpravy šlo tedy žádost o dodatečné povolení stavby projednat pouze v řízení o jejím odstranění.

[5] V řízení o odstranění stavby, které bylo zahájeno opatřením č.j. MUHOJ 4400/2011.Blh. ODSN, byli manželé S. jednoznačně poučeni o možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby a o důsledcích jejího nepodání. Je pravdou, že v řízení o odstranění stavby byla projednána jejich žádost o udělení výjimky z § 25 odst. 5 vyhl.č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území, která byla zamítnuta. V rámci řízení nebyla podána žádost o dodatečné povolení stavby, proto stavební úřad rozhodnutím ze dne 12.7.2012, které nabylo právní moci dne 3.8.2012, nařídil stavbu zahradního domku odstranit.

[6] Existence pravomocného rozhodnutí o odstranění stavby brání stavebnímu úřadu zahájit řízení o odstranění stavby v souvislosti s žádostí o dodatečné povolení, kterou manželé S. podali dne 30. 4. 2013. Jde totiž o překážku podle ust. § 48 odst. 2 správního řádu, tedy o překážku věci rozhodné. Žalovaný v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil výrok stavebního úřadu, který pro zastavení řízení užil nesprávné ustanovení. Tím nebyl nijak změněn smysl výroku. Žalovaný neshledal, že by napadené usnesení stavebního úřadu bylo zmatečné, protiprávní nebo bez právního základu.

II. Obsah žaloby

[7] Žalobkyně nejprve shrnula, jaké skutečnosti předcházely předmětnému řízení. Společně s manželem v roce 2009 uzavřeli smlouvu s developerskou firmou FCC STAV, s.r.o. (dále jen „firma“), ohledně koupě stavební parcely a provedení stavby rodinného domku s přísl. dodávkou „na klíč“. Před uzavřením smlouvy se s firmou dohodli, že prostor, který vznikl mezi rodinným domem žalobců a sousedním domem bude vyplněn zahradním domkem – skladem pro uložení zahradních a sportovních potřeb. Sousední domek byl v té době ve vlastnictví firmy. Domek měl být vybudován až po provedení zateplení a hrubé fasády sousedního domu. K vybudování domku došlo v prosinci 2010, kdy žalobci firmě uhradili faktury za práce. Do současné doby však domek nebyl oficiálně manželům S. předán, a proto mají za to, že vlastnictví k domku není dosud jasné. Následně provedl stavební úřad prohlídku domku, a to 10.1.2011, a manželé S. byli poučeni o možnosti požádat o dodatečné povolení stavby. Byli označeni za vlastníky stavby. 13.1.2011 obdrželi od stavebního úřadu oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby a zároveň byli poučeni o možnosti podat žádost o její dodatečné povolení. Za tímto účelem se také dostavili na stavební úřad, kde jim zaměstnancem panem L. B., Dis bylo sděleno, že by to bylo zbytečné vyhazování peněz a bylo jim doporučeno, aby si nejprve požádali o výjimku z vyhlášky č. 501/2006, o odstupové vzdálenosti staveb.. Dostali formulář žádosti o udělení výjimky z § 25 vyhl.č. 501/2006 Sb., který vyplnili. Byli přesvědčeni, že toto povede k legalizaci jejich zahradního domku, následně zjistili, že je p. L. B. mystifikoval a zkrátil je na jejich právech.

[8] Výjimka z ust. § 25 odst. 2 vyhl.č. 501/2006 Sb. udělena nebyla. Proti tomu podali žalobci odvolání a bylo vedeno samostatné řízení. Žalobci byli v řízení zastoupeni advokátem JUDr. Milanem Šelle, který za ně podával odvolání ve věci udělení výjimky, které žalovaný zamítl v březnu 2012. Následně zástupce obdržel výzvu č. MUHOCJ 45398/2012/ MěÚ Hodonín ze dne 16.5.2012 k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, na toto však nijak nereagoval. Dne 12.7.2012 vydal stavební úřad rozhodnutí o nařízení odstranění stavby zahraničního domku do 3 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Právní zástupce manžele S. přesvědčil, že bude nejvýhodnější se proti rozhodnutí neodvolávat a následně v novém řízení požádat nově o vydání dodatečného stavebního povolení, a tím bude věc vyřízena a legalizována.

[9] Následně manželé S. žádali o mimořádné posouzení případu starostu MěÚ Hodonín, také žádali o prodloužení termínu k odstranění stavby, posléze požádali žalovaného o přezkoumání obou pravomocných rozhodnutí mimo odvolací řízení. Získali vyjádření stavební komise OÚ Rohatec, že stavba nenarušuje stávající zástavbu. Stejně se vyjádřil ve svém stanovisku i Ing. Arch. R. T. Navíc jim bylo sděleno vedoucím stavebního úřadu, že nemusí zbourat celou stavbu, ale čelní zeď mohou nechat stát. Vzhledem ke změně skutkového stavu věci manželé S. požádali o dodatečné povolení stavby, což jim však nebylo umožněno a řízení bylo zastaveno.

[10] Žalobkyně je toho názoru, že v řízení o odstranění stavby nebyli s manželem pasivně legitimováni a má tedy za to, že toto rozhodnutí nemůže založit překážku porušení zásady ne bis in idem. Dále je přesvědčena o tom, že správní orgány svými neodbornými zásahy, kdy odmítly nejprve přijetí žádosti o dodatečné povolení stavby v řízení o odstranění stavby, poté kdy v řízení o výjimce kvalifikovaly zahradní domek jako přístavbu a nikoliv jako

samostatnou stavbu, zasáhly do jejích práv. Stavební úřad nesprávně považoval skončené správní řízení za překážku řízení a nesprávně aplikoval ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu. Tyto zásahy prokazují, že správní orgány porušily základní zásady činnosti správních orgánů a nedostatečně zjistily skutkový stav, pochybení se týkala mimo jiné i posouzení otázky vlastnictví k předmětné stavbě v době vydání předešlých rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

[11] Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Pokud bylo v žalobě namítáno, že nebyla přijata žádost manželů S. o dodatečné povolení a byli vyzváni k žádosti o povolení výjimky, tato argumentace nemá oporu ve správním spise. V opatření, kterým bylo žalobcům oznámeno zahájení řízení odstranění stavby, byli řádně poučeni o možnost podat žádost o dodatečné povolení stavby a o důsledcích jejího nepodání. Bylo zdůrazněno, že musí jednat rychle, neboť stavebnímu úřadu běží lhůty pro vydání rozhodnutí dané správním řádem. Byli poučeni, že řízení o dodatečném zahájení stavby bude zahájeno dnem podání žádosti, byli rovněž poučeni o tom, že pokud žádost podána nebyla, bude jim nařízeno v souladu s § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavbu odstranit. Rovněž v protokolu o konání kontrolní prohlídky z 11.1.2011, při níž byl zjištěn stav věci a již se zúčastnil M. S., je uvedeno, že bylo dáno poučení o možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby. Žalovaný odmítá tvrzení, že zamítnutí žádosti bylo důsledkem postupu správních orgánů, tedy odmítnutím přijetí žádosti a nesprávnými poučeními.

[12] Dále žaloba obsahuje námitku, že žalované rozhodnutí je zmatečné a protiprávní, neboť předmětná stavba není stavbou, která by způsobovala narušení charakteru okolní lokality. Tato námitka spíše směřuje do závěru stavebního úřadu v rozhodnutí o zamítnutí výjimky, nikoliv k předmětné věci. Tvrzení žalobců, že dle současného sdělení stavebního úřadu nemusí zbourat celou stavbu, ale mohou ponechat čelní zeď, nespadá do předmětného rozhodnutí.

IV. Replika žalobkyně

[13] V replice žalobkyně uvedla, že první informaci o tom, že jejich malá stavba působí komplikace z úředního hlediska, se dozvěděli přípisem stavebního úřadu ze dne 13.1.2011. Jednalo se o oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby. Požadavky zde uvedené se jim jevily pouze jako všeobecné a neměli žádné zkušenosti s žádostí o stavební povolení, proto osobně navštívili stavební úřad, aby získali informace. P. S. vyhledal referenta p. B., který měl případ na starosti a ten jim sdělil další informace s tím, že v současné době není potřeba nic dalšího než požádat o udělení výjimky z § 25 vyhl.č. 501/2006 Sb., a předal příslušný formulář.

[14] Dále žalobkyně rozsáhle popsala, jakým způsobem byli s manželem dohodnuti s firmou, která jejich rodinný domek i zahradní domek, který je předmětem řízení, stavěla. Vzhledem k informacím, které měli, se nijak neznepokojovali, kdy jimž přišlo rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. P. T., zástupce firmy, jim řekl, že se tím nemají zabývat, že je to pouze formalita, že to má na stavebním úřadě domluvené a vše je v pohodě.

[15] Žalobci totiž měli již předchozí zkušenost, neboť i na jejich rodinný dům bylo nejprve vydáno rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, následně – v dubnu 2012 bylo vydáno dodatečné stavební povolení. Věc vyřizoval p. T., zástupce firmy, která domek stavěla. Rovněž některé z dalších domů v jejich blízkosti prošly stejným řízením, kdy nejprve bylo vydáno rozhodnutí o odstranění stavby (toto viděli na nástěnce) a následně byly stavby dodatečně povoleny. P. T. je také ujišťoval, že vše bude v pohodě.

[16] Žalobkyně je přesvědčena, že stavební úřad vůči nim nepostupoval nestranně, když v předmětné lokalitě nejméně dvakrát dodatečně povolil stavbu, kterou předtím nařídil odstranit, ale v jejich případě, a to pouze ve vztahu k malé stavbě, postupoval jinak.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[17] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce daně a shledal, že žaloba **není důvodná**. Za splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 sb. soudního řádu správního soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

[18] Jak soud zjistil ze správního spisu a jak je mezi účastníky nesporné, oznámením ze dne 13. 1. 2011, č.j. MUHOJ 4400/2011.Blh. ODSN.Ozná, sp. zn. MUHO 1057/2011 OSÚ, bylo zahájeno řízení o odstranění předmětné stavby, která zde byla označena jako „zahradní domek, ul. Sadová, Rohatec“. V oznámení byli účastníci poučeni o možnosti požádat o dodatečné povolení stavby, o jejích náležitostech a o podmínkách pro dodatečné povolení s tím, že pokud žádost o dodatečné povolení stavby nebude do vydání rozhodnutí o odstranění stavby podána, stavební úřad nařídí odstranění stavby. Oznámení vyhotovil L. B., Dis. Tomu předcházela dne 10. 1. 2011 kontrolní prohlídka stavby, na které byl přítomen M. S., za stavební úřad L. B., Dis a T. K., Dis. V zápise je uvedeno, že vlastníky stavby zahradního domku jsou M. S. a J. S., dále bylo uvedeno, že bude zahájeno řízení o odstranění stavby a bylo konstatováno, že vlastník stavby byl poučen o možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby. Protokol sepsal L. B., Dis a podepsal M. S.

[19] Dále ze spisu vyplývá, že manželé S. podali u stavebního úřadu dne 31. 1. 2011 žádost o udělení výjimky z § 25 odst. 5 vyhl. č. 501/2006 Sb. a dne 16. 2. 2011 bylo v této věci zahájeno řízení. Rozhodnutím ze dne 7. 3. 2011 MUHCJ 21253/2011.Blh.OPVU.Rozh, sp. zn. MUHO 4474/2011 OSÚ výjimka udělena nebyla. Proti tomuto rozhodnutí se manželé S. odvolali a Krajský úřad Jihomoravského kraje toto rozhodnutí zrušil a vrátil k novému projednání. Následně stavební úřad rozhodl dne 25. 11. 2011 rozhodnutím č. j. MUHCJ 102864/2011.Blh.OPVU.Rozh, sp. zn. MUHO 4474/2011 OSÚ, znovu a opět výjimku nepovolil. Odvolání proti tomuto rozhodnutí podal za manžele S. advokát JUDr. Milan Šelle. Toto odvolání Krajský úřad Jihomoravského kraje rozhodnutím ze dne 22. 3. 2012, č.j. JMK 10265/2012, zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Dne 16. 5. 2012 vydal stavební úřad výzvu účastníkům řízení k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci odstranění předmětné stavby, které byla doručena advokátovi manželů S. dne 18. 5. 2012. Na tuto výzvu nebylo nijak reagováno. Následně dne 12. 7. 2012 stavební úřad vydal rozhodnutí č.j. MUHCJ 62578/2012.Blh.ODSN.Rozh, sp. zn. MUHO 1057/2011 OSÚ, o odstranění předmětné stavby. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 8. 2012. Dne 6. 11. 2012 podali manželé S. u stavebního úřadu žádost o prodloužení termínu odstranění stavby

z důvodu žádosti o „přezkumné řízení v mimoodvolacím řízení“. Následně tuto žádost podali i u Krajského úřadu Jihomoravského kraje.

[20] Jak je částečně zřejmé ze správního spisu a jak je známo zdejšímu soudu z jeho úřední činnosti, a to z řízení vedeného pod sp. zn. 29A 14/2013, manželé S. podali ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje dne 21. 11. 2012 podnět k přezkoumání rozhodnutí Městského úřadu Hodonín ze dne 25. 11. 2011, sp. zn. MUHO 4474/2011 OSÚ, kterým byla zamítnuta jejich žádost o povolení výjimky z ustanovení § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. pro stavbu zahradního domku umístěného na pozemku p.č. 1604/23 v k.ú. Rohatec ve vlastnictví žalobců a zároveň i podnět k přezkoumání rozhodnutí Městského úřadu Hodonín ze dne 12. 7. 2012, sp. zn. MUHO 1057/2011 OSÚ, kterým bylo nařízeno odstranění stavby označeného zahradního domku. Na tyto podněty reagoval krajský úřad sděleními ze dne 11. 1. 2013, č. j. JMK 4568/2013, sp. zn. S-JMK 132223/2012 OÚPSŘ, a č. j. JMK 794/2013, sp. zn. S-JMK 794/2013 OÚPSŘ, jimiž ve smyslu § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), informoval manžele S. o tom, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení a že obě pravomocná rozhodnutí Městského úřadu Hodonín ze dne 25. 11. 2011 a ze dne 12. 7. 2012 zůstávají beze změny.

[21] Proti těmto rozhodnutím podali manželé S. žalobu, která byla vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 29A 14/2013. Soud ji odmítl usnesením ze dne 17. 7. 2013, č.j. 29A 14/2013-32, neboť ji shledal nepřipustnou podle § 68 písm. e) s. ř. s., podle kterého je žaloba nepřipustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Vyloučen je přezkum správních aktů, které nejsou rozhodnutím [§ 70 písm. a) s. ř. s.]. Mezi takové akty patří i napadená rozhodnutí o nezahájení přezkumného řízení. Podanou kasační stížnost Nejvyšší správní soud zamítl dne 27. března 2014 rozsudkem č.j. 3 As 90/2013 – 33.

[22] Dne 30. 4. 2013 manželé S. požádali o vydání dodatečného povolení stavby, označené „Sklad zahradního nábytku, ul. Sadová, 1315/9, Rohatec, na pozemku pač. 1604/23, k. ú. Rohatec. V této žádosti se označili za stavebníky. Dne 11. 6. 2013 proběhla kontrolní prohlídka stavby, v protokole o ní je uvedeno, že vlastníky stavby jsou manželé S., dle sdělení vlastníků se jedná o identickou stavbu, která byla předmětem řízení o odstranění stavby. Usnesením ze dne 22. 7. 2013, č.j. MUHOCJ 68471/2013.Blh.DODA.Zast, sp. zn. MUHO 12379/2013 OSÚ, stavební úřad řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby zastavil (viz odst. 1). Proti tomuto rozhodnutí podali manželé S. odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím (viz odst. 2 až 6).

[23] Soud přistoupil k rozsáhlejší rekapitulaci skutečností, které předcházely vydání napadeného rozhodnutí (a které nejsou předmětem přezkumu v tomto řízení), s ohledem na konkrétní okolnosti věci, kdy žalobkyně se domnívá, že byla poškozena postupy správních orgánů, zejména stavebního úřadu. Soud však konstatuje, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by ve věci došlo k nějakému pochybení správních orgánů. Ze spisu není ani zřejmé, že by zaměstnanec stavebního úřadu, L. B., Dis, manželům S. rozmlouval podání žádosti o dodatečné povolení stavby, manželům S. se dostalo řádného poučení o možnosti požádat o dodatečné stavební povolení a této možnosti nevyužili.

[24] Z protokolu o kontrolní prohlídce stavby ze dne 10. 1. 2011, který sepsal L. B., Dis,

je zřejmé, že přítomný pan S. byl ústně poučen o možnosti požádat o dodatečné povolení stavby. Zcela konkrétně a podrobně pak byli účastníci poučeni ještě i v oznámení ze dne 13. 1. 2011 o zahájení řízení o odstranění předmětné stavby, který rovněž vyhotovil L. B., Dis.

[25] Pro rozhodnutí soudu v nyní projednávané věci je podstatná skutečnost, že ohledně totožné stavby, která je předmětem řízení, bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o odstranění stavby.

[26] Možnost dodatečného povolení stavby, vybudované bez příslušných povolení, je řešena v § 129 zákona č. 183/2006 Sb, stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013, nazvaném „Nařízení odstranění stavby, terénních úprav a zařízení“. Podle odst. 1, písm. b) uvedeného ustanovení stavební úřad nařídí odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním. Podle odst. 2 stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

[27] Z uvedeného je zřejmé, že stavbu lze dodatečně povolit pouze v rámci řízení o odstranění stavby. Tak tomu bylo rovněž i podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2012, podle které bylo vedeno výše zmiňované pravomocně skončené řízení o odstranění stavby. Dle starší úpravy bylo možno podat žádost o dodatečné povolení stavby kdykoliv v průběhu řízení o odstranění stavby, novela dále v § 129 odst. 2 upřesnila předpisy týkající se řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, zejména celý proces urychlila stanovením zákonné propadné lhůty pro podání žádosti o dodatečné povolení.

[28] Žalobkyně namítala, že v řízení o odstranění předmětné stavby nebyli s manželem pasivně legitimováni, neboť jim stavba nebyla řádně předána. Jak je zřejmé z tvrzení žalobkyně, uvedených v žalobě, předmětná stavba byla vybudována na jejich žádost, za její provedení zaplatili. V řízení o odstranění stavby manželé S. nikdy nerozporovali, že by nebyli vlastníky předmětné stavby, jako s vlastníky s nimi bylo jednáno, pan S. podepsal protokol o kontrolní prohlídce stavby ze dne 10. 1. 2011, kde jsou označeni jako vlastníci. V žádosti o vydání dodatečného stavebního povolení, na základě které bylo zahájeno toto řízení, se manželé S. označují za stavebníky. Otázku vlastnictví stavby v průběhu řízení o odstranění stavby ani v současném řízení před správními orgány nezpochybňovali. Současné zpochybňování vlastnictví v průběhu předchozího řízení se tedy soudu jeví jako účelové. Soud nemá pochybnosti o tom, že vlastníky i stavebníky předmětné stavby jsou manželé S. a byli jimi i v průběhu řízení o odstranění stavby.

[29] Správní orgány nepochybily, pokud vzhledem k pravomocně skončenému řízení o odstranění předmětné stavby shledaly, že je tu dána překážka věci pravomocně rozhodnuté. Jak je již výše uvedeno, vydání dodatečného povolení stavby se lze domáhat pouze v rámci řízení o odstranění stavby. Pokud stavebníci požádali o dodatečné povolení stavby, jedinou možností by bylo zahájit řízení o odstranění stavby ve smyslu § 129. Dle odst. 2 věta třetí tohoto ustanovení byla-li žádost o dodatečné povolení stavby podána před zahájením řízení o

odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Stavební úřad však řízení o odstranění stavby zahájit nemohl, protože o odstranění stavby již existuje pravomocné rozhodnutí. Je zde tedy dána překážka řízení upravené v § 48 odst. 2 správního řádu, dle kterého přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu pouze jednou.

[30] Soud dodává, že zrušit napadené rozhodnutí nelze ani s ohledem na to, že v současné době předmětná stavba nenarušuje charakter okolní zástavby. Důvodem pro zrušení by totiž mohlo být pouze zjištění, že zde není rozhodnutí, které by zakládalo překážku věci pravomocně rozhodnuté.

[31] Stavební úřad v rozhodnutí uvedl, že řízení zastavuje dle § 66 odst. 1 písm. e) a g) správního řádu. V odůvodnění mimo jiné konstatoval, že by se v předmětné věci znovu zahajovalo řízení o odstranění stavby a je tedy dána překážka litispendence dle § 48 odst. 1 správního řádu. Dále uvedl, že je dán důvod pro zastavení dle § 66 odst. 1 písm. g), neboť ve stejné věci bylo pravomocně skončeno řízení o odstranění stavby, které se již stalo vykonatelným a žádost o dodatečné povolení stavby se tak stala bezpředmětnou. Tento závěr žalovaný správně přehodnotil a jako důvod pro zastavení řízení uvedl pouze překážku věci pravomocně rozhodnuté dle § 48 odst. 2 a řízení zastavil dle § 66 odst. 1 písm. g). Žalovaný tak využil možnosti dané ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a napadené rozhodnutí v uvedené části změnil. Tím se nikterak nedotkl práv žalobkyně, postupoval v rámci svého oprávnění.

[32] V souladu s ustálenou judikaturou správní řízení tvoří v zásadě jeden celek (od zahájení řízení až do právní moci konečného rozhodnutí) a není vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravil vady řízení před správním orgánem prvního stupně, resp. vady jeho rozhodnutí, včetně zpřesnění výroku. Soud odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 6. 2010, čj. 29 Ca 221/2008-48, podle kterého „*Správní řízení tvoří v zásadě jeden celek od zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí. V zásadě tedy není vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravil drobné vady řízení před správním orgánem 1. stupně, stejně jako drobné vady rozhodnutí v něm vydaného (zde upřesnění výroku o vině žalobce)....*“

VI. Závěr a náklady řízení

[33] Soud tedy shledal námitky žalobkyně nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti. Z těchto důvodů zdejší soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[34] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. dubna 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu